

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Jaroslava Škopka a soudců JUDr. Ondřeje Szalonnáse a Mgr. Jaroslavy Křivánkové ve věci

žalobce: L. Ž., IČO: 61151157,
se sídlem H. T.,
zastoupen Mgr. Bc. Vladimírem Volným, advokátem,
se sídlem náměstí Míru 40, 344 01 Domažlice,

proti
žalovanému: **Krajský úřad Plzeňského kraje,**
se sídlem Škroupova 1760/18, 301 00 Plzeň,

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 10. 10. 2023, č. j. PK-DSH/10752/23,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Předmět řízení

1. V tomto řízení bude soud odpovídat na otázku, zda je při nízkorychlostním kontrolním vážení ve smyslu § 38a odst. 2 písm. b) zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích (dále též jen: „ZPK“), bylo dle § 38a odst. 3 ZPK ve znění účinném ke dni 11. 7. 2022 nezbytné mít souhlas vlastníka té komunikace, na níž dochází k samotnému

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

nízkorychlostnímu kontrolnímu vážení, a to i za předpokladu, že je toto vážení realizováno Policií ČR.

2. Rozhodnutím Městského úřadu Horšovský Týn ze dne 17. 5. 2023, č. j. MUHT 12501/2023 (dále též jen: „*rozhodnutí správního orgánu I. stupně*“) byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku podle § 42b odst. 1 písm. u) ZPK. Toho se měl dopustit porušením povinnosti stanovené mu v ustanovení § 43a odst. 5 zákona č. 361/2000 Sb., o silničním provozu (dále též jen: „ZSP“). Dne 11. 7. 2022 v čase 10:55 hodin na silnici I/26 v obci Semošice totiž provozoval motorové vozidlo (nákladní automobil) tovární značky IVECO DAILY, RZ X s naloženým kamením. Okamžitá hmotnost tohoto vozidla však činila 5 929 kg. To znamená, že byla o 2 429 kg překročena nejvyšší povolená hmotnost motorového vozidla (tedy o 69,40 % po odečtu tolerance), čímž byla překročena i hodnota nejvyšší technicky přípustné hodnoty hmotnosti vozidla, a jelikož okamžitá zjištěná hmotnost na druhou nápravu činila 4 459 kg, byla o 759 kg (tedy o 20,51 % po odečtu tolerance) překročena i největší povolená hodnota hmotnosti na druhou nápravu, čímž byla překročena i hodnota největší technicky přípustné hodnoty hmotnosti na druhou nápravu 3 700 kg. Bylo tedy zjištěno nedodržení hodnot hmotnosti a podmínek stanovených ZSP pro bezpečný provoz a stav na pozemních komunikacích stanovené v § 6 odst. 1 písm. c) a § 6 odst. 2 vyhlášky č. 209/2018 Sb., o hmotnostech, rozměrech a spojitelnosti vozidel.
3. Za tento přestupek byl žalobci uložen správní trest pokuty ve výši 27 000 Kč a dále mu byla uložena povinnost nahradit náklady řízení o přestupku v paušální výši 1 000 Kč.
4. Žalobcovo odvolání proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně zamítl žalovaný rozhodnutím ze dne 10. 10. 2023, č. j. PK-DSH/10752/23 (dále též jen: „*napadené rozhodnutí*“), kterým současně rozhodnutí správního orgánu I. stupně potvrdil.

Obsah žaloby

5. Podle žalobce je napadené rozhodnutí nesprávné a v rozporu se zákonem. Žalovaný nezhodil vady, s nimiž se nevypořádal správní orgán I. stupně, který nedostatečně a neúplně zjistil skutkový stav věci. Jedná se zejména o skutečnost, že nízkorychlostní vážení bylo prováděno příslušníky Policie ČR v rozporu s § 38a odst. 3 písm. a) ZPK, který stanovuje, že nízkorychlostní vážení zajišťuje v součinnosti s Policií ČR nebo s celními úřady na silnicích I. třídy kraj ve svém územním obvodu se souhlasem vlastníka pozemní komunikace nebo jím pověřená osoba a na ostatních pozemních komunikacích vlastník pozemní komunikace nebo jím pověřená osoba.
6. Policie ČR nedisponovala souhlasem vlastníka pozemní komunikace, Západočeského konzumního družstva Sušice, pro nízkorychlostní vážení. Správní orgán I. stupně ani žalovaný nedisponoval aktivní legitimací vůči žalobci, neboť nedošlo ke splnění nezbytné zákonem stanovené podmínky ve formě souhlasu vlastníka pozemní komunikace. Žalobce tuto skutečnost opakovaně namítal v řízení před správním orgánem I. stupně i v řízení před žalovaným, jeho námitky však nebyly nijak reflektovány. Správní orgán I. stupně ve svém rozhodnutí uvedl, že vlastnictví pozemku, kde je vážení prováděno, nemůže ve vztahu ke správnosti měření hrát žádnou roli. S touto argumentací žalobce částečně souhlasí, neboť správnost prováděného měření nebyla ovlivněna tím, kde k vážení došlo, nicméně správní orgán I. stupně opomněl námitku žalobce v tom směru, že nebyl zajištěn

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

souhlas vlastníka pozemní komunikace tak, jak to zákon výslovně stanovuje, je tudíž vyloučeno provádět měření bez souhlasu vlastníka pozemní komunikace.

7. S touto námitkou se nevypořádal ani žalovaný, ten v napadeném rozhodnutí uvedl, že souhlas vlastníka k provádění nízkorychlostního vážení není vyžadován pro orgány Policie ČR či celního úřadu, neboť podle § 38a odst. 3 písm. b) ZPK mohou provádět nízkorychlostní kontrolní vážení samostatně. Žalobce nenamítal provádění nízkorychlostního kontrolního vážení, jak chybně poukázal žalovaný, neboť je rozdíl mezi prováděním a zajišťováním, když dle žalobce je nesporné, že nízkorychlostní kontrolní vážení provádí Policie ČR, v čemž žalovaný správně odkázal na citované ustanovení zákona, nicméně k zajištění, tedy k vytvoření podmínek pro vykonání nízkorychlostního vážení je potřeba souhlasu vlastníka pozemní komunikace. Vlastník tento souhlas nevydal, nelze tak mít jakékoli měření za souladné se zákonem.
8. Žalobce uzavřel, že žádný ze správních orgánů neměl aktivní legitimaci k tomu, aby posuzoval správní delikt, jenž je mu kladený za vinu. Žalobce namítl porušení práva na spravedlivý proces dle čl. 36 Listiny a odkázal na zásahu *nullo actore, nullus iudex*, když na tomto podkladu není možné uznat jej vinným ze spáchání předmětného přestupku, neboť nedostatek aktivní legitimace způsobil nezákonnost postupu, a tím i vznik nezákonného rozhodnutí žalovaného napadeného žalobcem touto žalobou.

Vyjádření žalovaného

9. Žalovaný s žalobou nesouhlasil. Má za to, že se on ani správní orgán I. stupně nedopustil vytýkaných vad a napadené rozhodnutí bylo vydáno v souladu se zákonem a v jeho odůvodnění je vše podstatné podrobně zdůvodněno. Žalovaný při rozhodování vycházel z platných zákonných a podzákonných ustanovení, správní řízení i napadené rozhodnutí jsou v souladu s platnými právními předpisy.
10. Žalobce vede nesprávná úvaha o procesu kontrolního vážení vozidel dle § 38a ZPK, které se provádí na dálnicích, silnicích a místních komunikacích, jež vážené vozidlo užívá. Rozsah a způsob provádění kontrolního vážení a náležitosti dokladu o výsledku vážení jsou stanoveny prováděcím právním předpisem. Souhlas vlastníka pozemku je vyžadován a zajištěn pouze v rámci kontrol, kde je součinnost Policie ČR a Celního úřadu v souladu s § 38a odst. 3 ZPK. Vozidlo, které bude podrobeno kontrolnímu vážení, je na silnici zastaveno a ze silničního provozu odkloněno z místa zastavení na místo k technickému zařízení na kontrolní vážení, a to v souladu s § 38b odst. 1 ZPK. Vhodnost místa pro použité technické zařízení určeného k provedení kontrolního vážení je v kompetenci správního orgánu, který vážení provádí, přičemž vyjádření k místu vážení je obsahem správního spisu. Správním orgánem I. stupně bylo provedeno ohledání místa vážení a ověřeny hodnoty sklonu pro umístění vah. Žalobce dále požádal o doplnění správního spisu o interní předpis policie upravující postup vážení, jeho požadavku nebylo na základě vyjádření Policie ČR vyhověno. Žalobce byl seznámen se všemi dostupnými doklady, bylo mu umožněno nahlédnout v průběhu řízení do spisu. Žalovaný v odůvodnění napadeného rozhodnutí dostatečně obsírně vypořádal námitky žalobce, a tudíž žalovaný odkázal na napadené rozhodnutí.
11. Správními orgány bylo učiněno vše pro to, aby byl objasněn skutkový stav přestupku a současně byla žalobci poskytnuta možnost přímého uplatnění jeho práv. Pro správní

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

orgány je směrodatným podkladem pro správní řízení výsledek kontrolního vážení, který je proveden a zaznamenán oprávněnou osobou. Způsob a místo k provedení kontrol je plně v dikci těchto kontrolních orgánů a žádný správní orgán, pokud nezjistí nezákonnost, nemůže zasahovat do postupu a způsobu určení výběru těchto míst kontrol. Kontrolním vážením bylo zjištěno, že k překročení hodnot hmotnosti u kontrolovaného vozidle prokazatelně došlo, a dle podkladů bylo provedeno zcela v souladu se zákonem. Byl tak zjištěn skutkový stav, o němž nejsou pochybnosti.

Posouzení věci

12. Soud ve věci konal jednání, které se uskutečnilo dne 30. 10. 2024. Zúčastnili se ho zástupce žalobkyně, Mgr. Bc. Vladimír Volný, advokát, a stranu žalovanou zastupovala pověřená zaměstnankyně, Mgr. Veronika Kotasová. Zástupce žalobce odkázal na podanou žalobu a konstatoval, že místo, na němž fakticky proběhlo vážení, neodpovídalo předpokladům, přičemž jeho nevhodnost konstatovalo i Centrum služeb pro silniční dopravu. Zástupkyně žalovaného pak shrnula důvody, které vedly k vydání napadeného rozhodnutí.
13. Dokazování soud při jednání neprováděl. Zástupce žalobce netrval na provedení důkazů navržených v žalobě. Navrhl však, aby soud provedl k důkazu vyjádření Centra služeb pro silniční dopravu ze dne 13. 2. 2023, které je založeno ve spise správního orgánu I. stupně a jímž mínil prokázat nevhodnost prostoru, na kterém bylo provedeno kontrolní vážení. Soud však tento důkazní návrh zamítl. Označená listina je totiž součástí správního spisu, jehož obsahem se v soudním řízení správním důkaz neprovádí. Nadto jde o důkaz, který má sloužit k prokázání tvrzení, že není součástí řádně (včasné) uplatněného žalobního bodu.
14. Žalobce ve své žalobě uplatnil jediný žalobní bod, který se soustředí na zákonnost provedeného nízkorychlostního kontrolního vážení z pohledu § 38a ZSP, konkrétně z důvodu absence souhlasu vlastníka komunikace, na které bylo vážení fakticky provedeno. V žalobě nebyla uplatněna námitka týkající se vhodnosti či nevhodnosti daného prostoru k provedení vážení. Tuto námitku uplatnil žalobce až při jednání, tedy z pohledu § 72 odst. 1 s. ř. s. opožděně. Nad rámec uvedeného pak soud pouze poukazuje na to, že problematika vhodnosti daného prostoru pro realizaci kontrolního vážení byla v projednávaném případě předmětem místního šetření správního orgánu I. stupně, při němž bylo zjištěno, že dané místo pro potřeby provedení nízkorychlostního kontrolního vážení žalobcem provozovaného vozidla splňuje. Sdělení Centra služeb pro silniční dopravu, na které zástupce žalobce při jednání odkazoval, pak tento závěr nijak nezpochybňuje, když pouze uvádí, že dané místo nebylo a nebude pasportizováno, protože se nejedná o vhodným „pro provádění úkonů při spolupráci CSPSD a dalších složek“, přičemž tato skutečnost nebrání jeho využívání pro nízkorychlostní kontrolní vážení uskutečňované Policií ČR, jsou-li splněny podmínky dané výrobcem vah a metrologickým předpisem. Není tedy pravdou, že by Centrum služeb pro silniční dopravu uvedlo, že by dané místo nebylo pro provedení vážení v daném případě vhodné.
15. Kontrolní vážení vozidel je institut zavedený do ZSP jeho novelizací provedenou zákonem č. 102/2000 Sb., a to „v rámci ochrany pozemních komunikací“, jak uvádí důvodová zpráva k tomuto zákonu (tisk Poslanecké sněmovny č. 372/0 z roku 1999).

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

16. Podle § 38a odst. 1 ZKP: „*Na dálnicích, silnicích a místních komunikacích se provádí kontrolní vážení a měření (dále jen „kontrolní vážení“) vozidel spadajících do kategorie M2, M3, N1, N2, N3, T, C, O, R, S nebo SS10) nebo jízdních souprav tvořených těmito vozidly. Kontrolní vážení může zahrnovat kontrolu hmotnosti vozidla nebo jízdní soupravy, kontrolu poměru hmotností vozidel v jízdní soupravě, kontrolu rozložení hmotnosti na nápravy, skupiny náprav, kola nebo skupiny kol, kontrolu rozměrů vozidla nebo jízdní soupravy včetně nákladu nebo kontrolu dodržení podmínek spojitelnosti vozidel v jízdní soupravu.*“
17. Samotné kontrolní vážení upravuje ZSP ve dvou kategoriích. Podle § 38a odst. 2 ZSP se rozlišuje vysokorychlostní kontrolní vážení (kontrolní vážení vozidla nebo jízdní soupravy nepřenosnými vysokorychlostními vahami, při kterém nedochází k odklonění vozidla z provozu) a nízkorychlostní (kontrolní vážení vozidla nebo jízdní soupravy všemi jinými technickými zařízeními, než jaká slouží k vysokorychlostnímu kontrolnímu vážení, při kterém dochází k odklonění vozidla z provozu).
18. Z toho je zřejmé, že nízkorychlostní kontrolní vážení se od vysokorychlostního kontrolního vážení odlišuje jednak jinými technickými prostředky, které jsou při něm použity, jednak tím, že při něm dochází k odklonění vozidla z provozu.
19. V posuzované věci bylo vozidlo, jehož provozovatelem je žalobce, podrobeno právě nízkorychlostnímu kontrolnímu vážení. I nízkorychlostní vážení lze provést ve dvou formách. Ty jsou upraveny v § 38a odst. 3 ZPK. Jeho znění se ode dne 11. 7. 2022 změnilo, protože je třeba vycházet právě ze znění tohoto ustanovení účinného ke dni 11. 7. 2022, jakkoli by se důsledky novelizace tohoto ustanovení jiným právním posouzením věci neprojevíly.
20. Podle § 38a odst. 3 ZPK ve znění účinném ke dni 11. 7. 2022: „*Nízkorychlostní kontrolní vážení a) zajišťuje v součinnosti s Policií České republiky nebo s celními úřady 1. na silnicích I. třídy kraj ve svém územním obvodu se souhlasem vlastníka pozemní komunikace nebo jím pověřená osoba a 2. na ostatních pozemních komunikacích vlastník pozemní komunikace nebo jím pověřená osoba. b) provádí Policie České republiky nebo celní úřady samostatně.*“
21. Podle žalobce nebylo nízkorychlostní kontrolní vážení v daném případě provedeno řádně, neboť k němu nedal Policii ČR souhlas vlastník pozemní komunikace, na které se toto vážení fakticky odehrálo, tedy Západočeské konzumní družstvo Sušice.
22. Ze správního spisu se podává, že žalobcem provozovaný vůz byl dne 11. 7. 2022 v 10:55 hodin sveden příslušníky Policie ČR ze silnice I. třídy č. I/26 v obci Semošice na odstavnou plochu před místní prodejnou COOP, kde bylo provedeno nízkorychlostní kontrolní vážení. V přestupkovém řízení bylo prokázáno, že samotné nízkorychlostní kontrolní vážení bylo také provedeno pouze příslušníky Policie ČR.
23. Z toho je zřejmé, že v posuzovaném případě bylo provedeno nízkorychlostní kontrolní vážení ve smyslu § 38a odst. 3 písm. b) ZPK. Takové nízkorychlostní kontrolní vážení je oprávněna provést Policie ČR samostatně. Otázka souhlasu vlastníka komunikace tak v tomto směru nebyla v projednávané věci vůbec předmětná. Policie ČR k provedení nízkorychlostního kontrolního vážení žalobcem provozovaného vozidla vůbec žádný souhlas nepotřebovala a zcela v intencích zákona realizovala toto kontrolní vážení samostatně. Úvahy žalobce o tom, že správní orgán I. stupně ani žalovaný neměly v důsledku absence tohoto souhlasu „aktivní legitimaci vůči žalobci“, tak nejsou namístě, nehledě na to, že žalobce má zřejmě na mysli spíše pravomoc, když pojem aktivní

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

legitimace (procesní či věcné) bývá spojován spíše se soudními řízeními, v nichž popisuje oprávnění vůbec podat konkrétní žalobu (procesní legitimace), či reflektuje již samotné hmotné právo uplatněné u soudu (věcná legitimace).

24. Nad rámec uvedeného soud konstatuje, že souhlas vlastníka pozemní komunikace je předpokladem pro to, aby mohlo být nízkorychlostní kontrolní vážení zajištěno (v případě silnic I. třídy, o kterou se v projednávané věci jednalo) krajem v jeho územním obvodu, a to na základě § 38a odst. 3 písm. a) ZPK. To je však jiná situace, než jaká nastala v nyní řešené věci. Navíc se ani v ní nejedná o souhlas vlastníka pozemku, na kterém fakticky dojde ke zvážení vozidla, ale o souhlas vlastníka příslušné silnice I. třídy, na které bylo vozidlo kontrolováno, tedy zastaveno. Jak už soud uvedl výše, nízkorychlostní kontrolní vážení se vyznačuje tím, že při něm dochází k odklonu vozidla z provozu. Přestože tímto způsobem může být vozidlo za účelem provedení nízkorychlostního kontrolního vážení odkloněno z provozu na silnici I. třídy např. na pozemní komunikaci jiné (zpravidla nižší) kategorie, nebo dokonce i mimo pozemní komunikaci, nic to nemění na tom, že se stále jedná o nízkorychlostní kontrolní vážení vozidla na silnici I. třídy. Rozhoduje totiž nikoli to, kde samo vážení fakticky proběhne (= tedy kam bylo vozidlo odkloněno z provozu), ale to, kde bylo vozidlo, resp. jeho řidič vyzván k provedení nízkorychlostního kontrolního vážení. Vážení tedy nemusí probíhat na stejné komunikaci, na které bylo odkloněno z provozu, a dokonce ani na pozemní komunikaci.
25. Žalovaný v napadeném rozhodnutí (str. 12) popsal mj. i to, že sám Plzeňský kraj disponuje souhlasem Ředitelství silnic a dálnic, které spravuje dálnice a silnice I. třídy (§ 9 odst. 1 ZPK ve spojení s čl. 1 zakládací listiny ŘSD, jejíž úplné znění bylo vydáno rozhodnutím ministra dopravy ze dne 28. 6. 2024, č. j. MD-783/2024-410/10), k tomu, aby ve svém územním obvodu zajišťoval nízkorychlostní kontrolní vážení. Protože se ale v posuzované věci nejedná o rozhodující otázku, soud na tomto místě nebude příslušnou pasáž napadeného rozhodnutí rekapitulovat pro nadbytečnost.
26. Žalobce se však mylí, pokud tvrdí, že se žalovaný nevypořádal s jeho odvolací námitkou týkající se potřeby souhlasu vlastníka pozemní komunikace. Ve svém odvolání proti rozhodnutí ze dne 30. 5. 2023 skutečně žalobce rozporuje, že „vážení probíhalo na soukromém pozemku“, že nebylo ve správním řízení zjišťováno, zda jde o součást pozemní komunikace a zda soukromý vlastník udělil k provádění výkonu veřejné moci na svém pozemku souhlas. Žalobce rovněž ve svém odvolání vyjádřil svůj názor, že vážení může probíhat toliko na veřejných komunikacích, ale v daném případě proběhlo na soukromém pozemku. Na tyto námitky však žalovaný v napadeném rozhodnutí reagoval, a to na str. 12-14. Žalovaný v něm správně konstatoval, že v daném případě nízkorychlostní kontrolní vážení provedla Policie ČR, která je provádí samostatně a souhlas vlastníka komunikace nepotřebuje. Současně upozornil žalobce, že rozhodující je ta komunikace, na které došlo k zastavení vozidla, resp. k udělení pokynu k odklonění z provozu k místu faktického provedení kontrolního vážení. V daném případě se tak stalo na silnici I/26, tedy komunikaci I. třídy, v obci Semošice, takže kontrola na soukromém pozemku neprobíhala. Konkrétní výběr místa, na kterém posléze dojde k faktickému provedení vážení, je již podle žalovaného plně v gesci Policie ČR.
27. Příslušná žalobcova odvolací námitka tedy byla vypořádána.

Závěr a náklady řízení

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

28. Soud dospěl závěru, že žaloba, jíž se žalobce domáhal zrušení napadeného rozhodnutí, není důvodná, výrokem I. tohoto rozsudku taproto žalobu zamítl.
29. Výrokem II. tohoto rozsudku pak soud rozhodl o náhradě nákladů řízení. Při rozhodování o nákladech řízení se soud vyšel z § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož: *„Nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Měl-li úspěch jen částečný, přizná mu soud právo na náhradu poměrné části nákladů.“* Účastníkem, který měl ve věci plný procesní úspěch, je žalovaný, neboť byla žaloba zamítnuta. Žalovaný se ale práva na náhradu nákladů řízení vzdal, proto soud rozhodl tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost do dvou týdnů po jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Plzeň 30. října 2024

Mgr. Jaroslav Škopek v.r.
předseda senátu